

РЕШЕНИЕ

№ 33943

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **9399** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 27а, ал. 1 – ал. 7 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет).

Образувано е по жалба на Р. Р. Ц., [населено място], общ. С., подадена чрез адв. С. В. - САК, срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-090/21.08.2025 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Красно село, [населено място], с която на основание чл.26, ал.1 във връзка с чл.25, ал.1, т.4 и на основание чл.27, ал.1 от ЗЗДет и чл.33, ал.1 и ал.2 от ППЗЗДет, е наредено настаняване на малолетното дете А.-М. Р. Ц. в професионално приемно семейство на Р. и С. И., със срок до произнасяне на съда с решение или до промяна на обстоятелствата, считано от 22.08.2025 г. Допуснато е предварително изпълнение на заповедта на осн. чл.27а, ал.1 от ЗЗДет.

В жалбата на първо място се излагат доводи, че заповедта е нищожна, поради издаването и от некомпетентен орган – Директора на СП Красно село, където не попада нито постоянния, нито настоящия адрес на детето. Алтернативно се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на заповедта, поради издаването и при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Твърди се, че при отнемането на детето от майката не е била налице спешност. Моли се за обявяване заповедта за нищожна, а в алтернатива за незаконосъобразна. Претендират се сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В с.з., жалбоподателката Р. Ц. се явява лично и с адв. В. като жалбата се поддържа изцяло. В хода по същество се развиват допълнителни доводи за нищожността и

незаконосъобразността на заповедта. Сочи се, че обжалвания АА е издаден в нарушение на чл.14 от ППЗЗДет, като и се релевират съображения за допуснати съществени процесуални нарушения. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът - директора на Дирекция „Социално подпомагане“- Красно село, чрез юриск. П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага съображения относно компетентността на ДСП Красно село. Сочи се, че и в предходна година е имало negliжиране от страна на майката на детето и попадането му отново в болнично заведение. Твърди, че все още не е изяснено кой е извършителят на деянието, поради което за детето е по-добре да бъде изведено от семейната среда на майката. Моли за потвърждаване на заповедта и за присъждане на юриск. възнаграждение. Възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна А.-М. Р. Ц., чрез назначения от съда процесуален представител адв. А., дава становище за неоснователност на жалбата. Излага подробни съображения в подкрепа на правилността на издадената заповед. Счита, че заповедта е издадена от компетентен орган. Твърди че и към настоящия момент детето е в риск. Моли за потвърждаване на заповедта.

Заинтересованата страна Р. А. И. не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна С. К. И. не изразява становище по жалбата.

СГП не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката Р. Р. Ц. е майка на малолетната А.-М. Р. Ц., [дата на раждане] Съгласно акт за раждане, детето е с неизвестен баща.

Със Заповед № 3Д/Д-С-КС-090/21.08.2025 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- Красно село, с която на основание чл.26, ал.1 във връзка с чл.25, ал.1, т.4 и на основание чл.27, ал.1 от ЗЗДет и чл.33, ал.1 и ал.2 от ППЗЗДет, е наредено настаняване на малолетното дете А.-М. Р. Ц. в професионално приемно семейство на Р. и С. И., със срок до произнасяне на съда с решение или до промяна на обстоятелствата, считано от 22.08.2025 г.

Като мотиви за издаването на заповедта е вписано, че на 18.08.2025 г. в ОЗД - Красно село е постъпил устен сигнал с вх. № СИГ/Д-С-КС/382. Повод за подаване на сигнала е за дете А.- М. Ц., на 2 години. Същото е постъпило и хоспитализирано в МБАЛСМ „Пирогов“, по спешност на 17.08.2025 г. При огледа, от гинеколог, е установена разкъсна рана в областта на перинеума. Установено е, че разкъсването достига до задната влагалищна стена без активно кървене, като хименът изглежда разкъсан. С оглед на постъпилия сигнал, социалните работници от ОЗД- Красно село са счели, че има риск за здравето и живота на малолетното дете, поради което и са го настанили в приемно семейство, за осигуряване на сигурна и безопасна среда, близка и до семейната.

При издаване на заповедта, органът се е съобразил с изготвения от Отдел "Закрила на детето" към Дирекция "Социално подпомагане" - Красно село социален доклад № СЛ/Д-С-КС/2727-

004/21.08.2025. г., касаещ малолетното дете .

По делото са приети като доказателства цялата административна преписка, събрана от ответната страна, както и административната преписка, касаеща по-нататъшната работа на АСП, а именно от ДСП П.. По делото е приета медицинската документация, касаеща майката и детето от личния лекар на същите. Приобщени към доказателствения материал са и медицинската документация, издадена от болница Пирогов и други многобройни писмени доказателства.

По делото като свидетели са разпитани В. Г. А. – прабаба на А.-М., Д. С. Д. – партньор на Р. Р. Ц., А. В. М. – инспектор в ДПС в РУ С. и д-р Т. Б. Шаранова – съдебен лекар в болница Пирогов.

Отправена е молба до Районен съд - Брезник за предприемане на мярка за закрила по чл. 4, ал. 1, т. 4 ЗЗДет. /настаняване в приемно семейство/ по отношение на А.-М. Р. Ц., като към момента на приключване на устните състезания по настоящото дело произнасяне по чл. 28 ЗЗДет., според страните участващи в производството няма.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице с правен интерес, засегнато неблагоприятно от този акт, в срока по чл. 27а, ал. 1 ЗЗДет.

Разгледана по същество, е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Процесната Заповед е постановена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 27, ал. 1 във вр. с чл. 21, ал. 1, т. 2 ЗЗДет и § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби (ДР). Нормата на чл. 27, ал. 1 ЗЗДет предписва, че настаняването на дете в семейство на роднини или близки, в приемно семейство и в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа се извършва със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето. Определение за "настоящ адрес" за целите на Закона за закрила на детето и Правилника за неговото приложение, е дадено в т. 15 на § 1 ДР ЗЗДет. Според тази разпоредба "настоящ" е адресът на който детето пребивава. Нормата на § 1, т. 15 ДР ЗЗДет предвижда изключение от общия принцип, установен в чл. 90, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) според който постоянният и настоящият адрес на новороденото дете съвпадат със съответните адреси на родителите му, а когато родителите имат различни настоящи адреси, настоящият адрес на майката е настоящ адрес и за детето. В случая не е спорен фактът, че към датата на издаване на административния акт детето А.-М. Ц. е пребивавало в УМБАЛСМ "Н.И.Пирогов" ЕАД [населено място], където е била спешно настанена. Не е спорно и обстоятелството, че болницата се намира на територията на район "Красно село", Столична община, поради което и компетентен да издаде акт от категорията на процесния е директорът на ДСП – „Красно село“.

Настоящият съдебен състав не споделя доводите на процесуалния представител на жалбоподателката, че заповедта е следвало да бъде издадена от ДСП [населено място]. Както по-горе се посочи, „настоящ адрес“ е този където детето пребивава. Думата „пребивава“, означава да се намираш, живееш или прекарваш време на определено място, обикновено временно. Тя се използва, за да се опише съществуването на някого или нещо на даден адрес или в дадена среда. В процесния казус малолетното дете пребивава в болнично заведение и поради спешността на

казуса, правилно случаят е поет от най-близката социална служба, а именно на ДСП „Красно село“.

Заповедта е издадена и в установената писмена форма /чл. 59, ал. 2 АПК/, при липсата на процесуални нарушения, от категорията на съществени, доколкото е спазена процедурата по издаването ѝ.

Съдът намира, че заповедта е издадена и в съответствие с материалния закон.

Законосъобразността на акта се преценява на база посочените в него фактически и правни основания за издаването му. Органът е бил мотивиран да издаде процесната заповед, тъй като е упражнено насилие над детето. Несъмнено това представлява опасност за живота и здравето на детето

Съгласно чл. 27, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 4 ЗЗДет. настаняването на дете в приемно семейство се извършва със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето.

В случая процесната заповед е издадена на основание чл. 25 ал.1 т.4 ЗЗДт, а именно: може да бъде настанено извън семейството дете, което е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие“.

Съгласно чл. 33, ал. 1 ППЗЗДет. "спешното настаняване извън семейството се предприема в случаите, когато има опасност за здравето и живота на детето".

Мярката за закрила "настаняване в приемно семейство" по чл. 27, ал. 1 ЗЗДет /по административен ред/ е временна, до произнасяне от съответния районен съд, по аргумент от чл. 27а, ал. 7 и чл. 28, ал. 4 ЗЗДет. Мярката за закрила "спешно настаняване извън семейството" по чл. 33, ал. 1 ППЗЗДет се налага незабавно в резултат на едно бързо административно производство /чл. 33, ал. 2 ППЗЗДет./, което следва от обезпечителния характер на мярката по отношение на интересите на детето. Мярката е по чл. 33, ал. 1 ППЗЗДет. е разновидност на мярката по чл. 27, ал. 1 ЗЗДет. Мярката по чл. 27, ал. 1 ЗЗДет. се налага след изчерпване на всички възможности за закрила в семейството, изключение от което се въвежда с разпоредбите на чл. 25, ал. 2 ЗЗДет и чл. 23, ал. 1 ППЗЗДет, а именно - не се изисква да са изчерпани всички възможности за закрила в семейството освен в случаите, когато се налага спешното извеждане на детето. В тези случаи не се извършва предварително проучване на възможността за настаняването на детето в семейство на роднини или близки с подготвено становище за годността на близките или роднините да отглеждат детето /чл. 24 от ППЗЗДет /. В този смисъл вж. Решение по адм. д. № 6733/2022 г. на ВАС, Шесто отделение.

Оспорената заповед обективира едно временно разрешение на казуса, с действие до произнасянето на съда на основание чл. 28 от Закона за закрила на детето или до промяна на обстоятелства. Дали да се предприеме или не тази временна мярка е въпрос на целесъобразност. Административният орган е извършил приоритетна преценка по целесъобразност на интереса на детето по см. на пар.1 т.5 от ДР на ЗЗДт. въз основа на получения устен сигнал.

От представената по делото епикриза, издадена на 22.08.2025 г. от Отделение по хирургия на

новороденото при УМБАЛСМ Пирогов се установява, че след преглед на 17.08.2025 г. на малолетното дете е установено, че се касае за открита рана на други и неуточнени външни полови органи, има разкъсван и интроитус вагине на 6Н с дължина около 5 мм, активно кървящо, наблюдава се и хематом и оток в областта. Прието е, че се касае за дете в риск. От направения преглед от съдебен лекар д-р Б., която е разпитана и като свидетел пред съда се потвърждават изцяло посоченото от лекуващите лекари деяние.

Въз основа на извършения анализ на фактите и обстоятелствата по случая, в Доклада за оценка на сигнал с вх. № СИГ/Д-С-КС/832/18.08.2025 г. е обоснован извод, че спрямо детето е упражнено насилие и има опасност за живота и здравето на детето. Средата в която живее не е подходяща за неговото отглеждане. Предложено е детето да бъде изведено от семейната среда в която живее

В конкретния случай е наложена мярка за закрила спешно временно настаняване в професионално приемно семейство. Детето няма други роднини или близки, при които може да бъде настанено, като по делото са налични доказателства за проучване по отношение на роднинския кръг и кръга от близки на детето. От жалбоподателя не се сочат доказателства, чрез които да се опровергае изводът за липсата на роднини или близки, при които детето може да бъде настанено.

Касае се за дете в риск, за което по смисъла на § 1, т. 11, б. "а" от ДР 33Дет., родителят не полага грижи. Детето е в риск, тъй като за него по смисъла на § 1, т. 11, б. "в" от ДР 33Дет. съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие. Това че свидетелите сочат, че Р. Ц. се грижи адекватно за детето си и отношенията са им силни, не противоречи на извода, че към момента на събитието, за детето е съществувало опасност за здравето му – физическо и психическо.

Както се посочи и по-горе, приложената мярка, установена в чл. 25, ал. 1, т. 4 33Дет. предвижда настаняване извън семейството на дете, което е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие. Понятието "насилие" за целите на закрилата на детето, така както е дефинирано в чл. 11 от 33Дет., обхваща случаи на въвличане на детето в дейности, неблагоприятни за неговото физическо, психическо, нравствено и образователно развитие; нарушаване на достойнството му чрез методи на възпитание, физическо, психическо или друго насилие и форми на въздействие, противоречащи на неговите интереси.

Съдът счита, че в по-голямата си част твърденията на жалбоподателя, вкл. и за фактите, за които бяха разпитани свидетели, подлежат на доказване и преценка в производството пред районния съд, който се произнася по искането за настаняване по съдебен ред по чл. 28 33Дет. В случая се касае за временна мярка - до произнасяне на съда с решение в производство по чл. 28 33Дет., като същата се налага незабавно по административен ред при наличие на обстоятелства за дете в риск. Въпросът дали да бъде налагана мярка за закрила и къде да живее детето за в бъдеще е предмет на съдебното производство по чл. 28 от 33Дет. Така вж. Решение по адм. д. № 1988/2023 г. на ВАС, Шесто отделение. /Към момента има постановено Решение №166 от 10.11.2025 г., не възлязло в законна сила на РС Брезник, постановено по гр.д. №574/2025 г., с което решение, детето А.-М. Р. Ц. е настанен а в професионално приемно семейство за срок от една година./

Заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона /чл. 1, ал. 2 33Дет. / - да се отглежда

детето в семейна среда и да се осигури най-добрия му интерес /чл. 3, т. 2 и т. 3 ЗЗДет /, като е извършена дължимата по § 1, т. 5 от ДР ЗЗДет преценка на а) желанията и чувствата на детето; б) физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; в) възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; г) опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; д) способността на родителите да се грижат за детето; е) последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; ж) други обстоятелства, имащи отношение към детето. Мярката не цели да бъде прекъсната връзката между детето и неговата майка /така вж. Решение по адм. д. № 11164/2020 г. на ВАС, Шесто отделение/, а да се осигури защита на неговия интерес, който е с приоритет пред този на родителя му, в която посока е и практиката на Съда по правата на човека /така вж. Решение по адм. д. № 1651/2022 на ВАС, Шесто отделение/.

По изложените по-горе мотиви, съдът намира, че не са налице основания за обявяване на нищожността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 и, ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно - за отмяната ѝ съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 - т. 5 АПК, поради което и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода от спора разноси в полза на жалбоподателя и на неговия адвокат не се дължат.

Така мотивиран, АССГ, II отделение, 83-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Р. Ц., [населено място], общ. С., срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-090/21.08.2025 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Красно село, [населено място]

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.